

(N° 31.)

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 29 JULI 1925.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van
15 Juli 1899, inhoudende Titel II van het
Wetboek van strafrechtspleging voor het leger.⁽¹⁾

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Bij artikel 45 der wet van 15 Juni 1899, inhoudende Titel II van het Wetboek van strafrechtspleging voor het leger, worden zeven bestendige krijgsraden opgericht, waarvan de zetel en het rechtsgebied worden bepaald.

Uit de ervaring is gebleken dat dit aantal, zonder bezwaar voor de beteugeling kan verminderd worden.

Als de Kamers dit wetsontwerp aannemen, zal er voortaan nog slechts één bestendige krijgsraad per militaire gebiedsomschrijving bestaan. Deze gebiedsomschrijvingen zijn ten getale van vier: de eerste omvat beide Vlaanderen en de provincie Henegouwen, hoofdplaats Gent; de tweede, de provinciën Antwerpen en Limburg, hoofdplaats Antwerpen; de derde, de provinciën Luik, Namen en Luxemburg, hoofdplaats Luik; de vierde, de provincie Brabant, hoofdplaats Brussel.

Het eerste artikel is in dier voege opgesteld dat indien het aantal gebiedsomschrijvingen of haar rechtsgebied mocht gewijzigd worden, het bij den nieuwen toestand zou aangepast zijn.

Aangezien, wegens de belangrijkheid der behouden auditoraten, de verdeling van de auditoraten in drie klassen niet meer te verantwoorden is, wordt zij door het ontwerp afgeschaft.

Dienvolgens wordt de bij artikel 152 der wet van 15 Juni 1899 gevoegde tabel gewijzigd en worden er, voor de wedden van de krijgsauditeurs, substituten, griffiers en toegevoegde griffiers, de hoogste bedragen op vermeld, voorzien bij de wet van 6 Maart 1925, bij dewelke bedoelde wedden het laatst werden gewijzigd.

(1) Dit ontwerp is hetzelfde als het ontwerp dat, op 10 Juni 1924, bij den Senaat ter tafel werd neergelegd; dit laatste is echter vervallen ten gevolge van de ontbinding der Kamers op 6 Maart laatstleden.

Alleen de onder artikel 5 voorkomende tabel, die het bedrag aanduidde der jaarwedden, vastgesteld bij de wet van 31 Juli 1920, is in dit ontwerp gewijzigd, ter voldoening aan de wet van 6 Maart 1925, waarbij verandering werd aangebracht aan deze wedden.

(2)

Bij de artt. 2, 3 en 4 van het ontwerp wordt, in zake het gebruik der talen, de regel voorgeschreven die zich van zelf opdringt sedert de besluit-wet van 2 October 1918 voor al de krijgsraden de Vlaamsche rechtspleging met de Fransche heeft gelijkgesteld : al de krijgsauditeurs, substituten, plaatsvervangende auditeurs, griffiers en toegevoegde griffiers bij de bestendige krijgsraden, evenals bij de krijgsraden te velde, moeten de beide landstalen machtig zijn, waarvan de kennis onontbeerlijk is voor het dagelijksch waarnemen van hun ambt.

Het is overbodig de verzekering te geven dat de Regeering de verworven rechten zal eerbiedigen : volgens hare opvatting gelden de nieuwe regelen uitsluitend voor de benoemingen in de toekomst.

Bij artikel 6 van het ontwerp wordt de toestand geregeld van het rechterlijk personeel van de bij toepassing van artikel 1 afgeschafte krijgsraden.

De Minister van Justitie,
P. TSCHOFFEN.

Sénat de Belgique.

DOCUMENTS

PARLEMENTAIRES.

RECUEIL
DES
DOCUMENTS IMPRIMÉS

PAR
ordre du Sénat.

SESSION ORDINAIRE DE 1924-1925

N°s 1 à 109

ET

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1925

N°s 1 à 31.

BRUXELLES
TYPOGRAPHIE ET LITHOGRAPHIE E. GUYOT
Rue Pachéco, 12.

—
1925.